

Sygn. akt VIII C 18/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2015 r. w Łodzi

sprawy z powództwa H. S.

przeciwko „S. i Spółka” spółce jawnej w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od „S. i Spółka” spółki jawnej w Ł. na rzecz H. S. kwotę 3.100,00 zł (trzy tysiące sto złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 19 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 136,00 zł (sto trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. umarza postępowanie w zakresie kwoty 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych);
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. nakazuje ściągnąć od H. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z zasądnego roszczenia kwotę 15,70 zł (piętnaście złotych i siedemdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od oddalonej części powództwa;
5. nakazuje pobrać od „S. i Spółka” spółki jawnej w Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 11,70 zł (jedenaście złotych i siedemdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części ;
6. nakazuje zwrócić H. S. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 115,00 zł (sto piętnaście złotych) tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt VIII C 18/14

UZASADNIENIE

H. S. w pozwie z dnia 19 grudnia 2013 r. skierowanym przeciwko „S. i Spółka” spółce jawnej w Ł. wniósł o zasądzenie kwoty 7.300 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota stanowi wartość opon, nakrętek oraz felg aluminiowych powoda, które były przechowywane przez pozwanego, a zostały skradzione przez nieustalonego sprawcę.

W odpowiedzi na pozew „S. i Spółka” spółka jawna w Ł. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwany podniósł, iż było prowadzone postępowanie likwidacyjne i dokonano już likwidacji szkody.

Nadto pozwany zakwestionował wartości skradzionych części samochodowych. Pozwany wniósł o przyznanie w trybie art. 84 k.p.c. (...) Spółkę Akcyjną w Ł.

Zarządzeniem z dnia 03 lipca 2014 r., doręczonym w dniu 10 lipca 2014 r., (...) Spółka Akcyjna w Ł. została zawiadomiona o toczącym się procesie, ale nie przystąpiło do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

Na terminie rozprawy w dniu 06 października 2015 r. powód cofnął pozew w zakresie kwoty 1.200 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia z tytułu opon, bowiem w tej części roszczenie zostało zaspokojone przez pozwanego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 października 2011 r. powód zawarł z pozwanym umowę przechowania czterech sztuk opon samochodowych marki C. (...) (letnich) wraz z kompletem nakrętek oraz felg aluminiowych. Powyższe części samochodowe stanowiły własność powoda, powód nie posiadał rachunków na ich zakup. Elementy te były przechowywane u pozwanego od 2006 roku. Były to elementy oryginalne zakupione przez powoda u pozwanego wraz z samochodem. Powód zakupił samochód używany, ale z przebiegiem około 4000 km. Samochód był standardowo użytkowany przez powoda, felgi i koła nie były zniszczone, były mało użytkowane. Od chwili zakupu samochód powoda był serwisowany przez pozwanego, pozwany znał stan samochodu oraz stan części oddanych na przechowanie. Pozwany odnotował w dokumentacji, że felgi były w stanie „bez zastrzeżeń”, to jest używane na skutek normalnej eksploatacji, nie uszkodzone.

(umowa przechowania –k.17, oświadczenie powoda –k.19, zeznania świadka R. S. –k.42, zeznania powoda –k. 40 w zw. z k.91, zeznania pozwanego –k.91)

W dniu 24 stycznia 2012 r. powód otrzymał od pozwanego pismo z informacją, że w dniu 09 grudnia 2011 r. ujawniono włamanie do magazynu pozwanego, w wyniku którego nieznani sprawcy skradli opony, nakrętki i felgi należące do powoda.

(potwierdzenie doręczenia pisma –k.18, okoliczności niesporne)

Pismem z dnia 08 grudnia 2013 r. powód wezwał pozwanego do naprawienia szkody w związku z nienależytym wykonaniem umowy przechowania przez zapłatę w ciągu 3 dni kwoty 7.300 zł, stanowiącej wartość skradzionych części samochodu powoda.

(wezwanie do zapłaty –k.20)

Po kradzieży pozwany zakupił dla powoda komplet opon letnich bez felg i nakrętek. Powód przyjął te opony i zostały one zamontowane w samochodzie powoda.

(zeznania świadka R. S. –k.42, zeznania powoda –k. 40 w zw. z k.91, zeznania pozwanego –k.91)

Wartość skradzionych opon (4 x 150 zł), nakrętek (100 zł) i felg (4 x od około 530 zł do około 750 zł) w dacie szkody mogła wynieść od kwoty 2.800 zł do kwoty 3.700 zł brutto, przy czym ubytek wartości od 30 % do 50 % zależy od stanu skradzionych elementów samochodu powoda. Przy przyjęciu, że felgi są w dobrym stanie, ubytek ich wartości wynosi 30%.

(opinia pisemna biegłego sądowego –k.48-61, opinia ustna biegłego sądowego –k.90-91)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów, oceniając je jako wiarygodne, przy czym ostatecznie stan faktyczny nie był sporny między stronami.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powód wywiódł roszczenie objęte pozwem w oparciu o przepis art. 835 k.c., zgodnie z którym przez umowę przechowania przechowawca zobowiązuje się zachować w stanie niepogorszonym rzecz ruchomą oddaną mu na przechowanie.

Świadczenie przechowawcy polega na sprawowaniu pieczy nad rzeczą, a więc na zapewnieniu odpowiednich warunków jej przechowywania oraz czuwaniu, by jej stan nie uległ pogorszeniu. Przez "stan niepogorszony" należy rozumieć taki stan rzeczy, w jakim znajdowała się w chwili jej wydania przechowawcy, a więc bez jakichkolwiek ubytków czy uszkodzeń. Piecza nad rzeczą wyraża się nie tylko w strzeżeniu jej przed ubytkiem, uszkodzeniem czy zniszczeniem, ale również w jej ochronie przed utratą. Przechowawca powinien więc podejmować takie czynności, które umożliwią mu wydanie rzeczy składającemu w takim samym stanie, w jakim rzecz znajdowała się w chwili jej oddania na przechowanie.

Zgodnie z przepisem art. 837 k.c. przechowawca powinien przechowywać rzecz w taki sposób, do jakiego się zobowiązał, a w braku umowy w tym względzie, w taki sposób, jaki wynika z właściwości przechowywanej rzeczy i z okoliczności. Naruszenie obowiązku przechowania rzeczy w należyty sposób (zgodnie z art. 837 k.c.) powoduje odszkodowawczą odpowiedzialność kontraktową przechowawcy (art. 471 i n. k.c.).

W realiach niniejszej sprawy pozwany nie wywiązał się należycie z obowiązku przechowania części samochodowych należących do pozwanego, co skutkowało włamaniem do magazynu pozwanego i kradzieżą własności powoda. Na pozwanym zatem ciąży zatem obowiązek naprawienia powstałej szkody.

Z przeprowadzonego materiału dowodowego wynika, że przechowywane przez pozwanego części samochodowe powoda były w dobrym stanie, nieuszkodzone, ich stan znany był od początku pozwanemu, bowiem wcześniej zostały przez pozwanego sprzedane powodowi, a następnie od 2006 roku przechowywane w magazynie pozwanego.

Ostatecznie niesporną między stronami okazała się wartość nakrętek- w kwocie 100 zł. Spór toczył się w zakresie wartości felg aluminiowych. Biorąc pod uwagę stan felg – bardzo dobry, niewielkie użytkowanie pojazdu przez powoda, przyjąć należało, że utrata wartości felg nie powinna przekroczyć 30%, a zatem wartość jednej felgi na dzień powstania szkody wynosiła kwotę 750 zł a czterech felg kwotę 3.000 zł.

Mając to na uwadze zasądzono od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 3.100 zł, stanowiącą wartość skradzionych felg aluminiowych oraz nakrętek.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. i jako datę początkową przyjął, zgodnie z żądaniem pozwu, datę złożenia pozwu.

W zakresie kwoty 1.200 Sąd umorzył postępowanie na podstawie przepisu art. 355 k.p.c., bowiem w tym zakresie pozew został cofnięty wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne, powód bowiem nie udowodnił w tym zakresie, że wartość skradzionych części była wyższa niż wynika to zebranych w sprawie dowodów.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając.

Powód wygrał proces w 42,50 %. Sąd przyjął, że cofnięcie pozwu w zakresie kwoty 1.200 zł traktować należało jako przegranie procesu w tej części, bowiem powód otrzymał od pozwanego komplet czterech opon letnich jeszcze przed wytoczeniem powództwa, a mimo tego, wystąpił z żądaniem zapłaty za utracone felgi. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 250 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce podstawowej 1.200 zł oraz zaliczka na koszty dowodu z opinii biegłego sądowego w kwocie 500 zł – łącznie w kwocie 1.967 zł. Pozwany wygrał proces w 57,50%. Koszty pozwanego wyniosły kwotę 1.217 zł, na którą złożyły się opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w stawce podstawowej 1.200 zł. Biorąc to pod uwagę zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 136 zł kosztów procesu.

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) orzeczono o kosztach sądowych w zakresie wydatków na przeprowadzenie dowodów z opinii biegłego sądowego w zakresie, w którym nie pokryte zostały z zaliczki powoda. W zakresie roszczenia powoda do pokrycia pozostała kwota 15,70 zł którą nakazano ściągnąć z zasądzonego roszczenia od oddalonej części powództwa. W pozostałej części nakazano pobrać brakującą kwotę 11,70 zł od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

Na podstawie art. 80 powołanej ustawy o kosztach sądowych nakazano zwrócić powodowi nadpłaconą opłatę sądową od pozwu.